ΠΑΝΤΙΘΡΑ
αντικαπιταλιστικη • ενημερωση

Με αφορμή μια σύλληψη

Γράφει η **Μαριάννα Τζιαντζή**

Για νέα πέτρινα χρόνια προετοιμάζεται η Νέα Δημοκρατία

Ο 18χρονος Κώστας είναι ένας από τους **εννέα διαδηλωτές που συνελήφθησαν την Πέμπτη**, την ημέρα του **συλλαλητηρίου** κατά του νομοσχεδίου που φιλοδοξεί να βάλει στο γύψο τις διαδηλώσεις. Την επομένη μέρα, Παρασκευή, ανακοινώθηκε η βαθμολογία των **Πανελλαδικών Εξετάσεων.** Είναι η μέρα που ο Κώστας μεταφέρεται **με χειροπέδες από τη ΓΑΔΑ στα Δικαστήρια** όπου θα περνούσε από ανάκριση, αν δεν μεσολαβούσε το… γουικέντ των αρχών. Ανάμεσα στο πλήθος που έχει συγκεντρωθεί έξω από τα δικαστήρια είναι και ο πατέρας του Κώστα που, όταν βγαίνει ο γιος του από την κλούβα, ίσα που προφταίνει να φωνάξει **«Κώστα, πέρασες Νομική Αθήνας».**

Η ιστορία επαναλαμβάνεται έστω και αν οι ρόλοι αλλάζουν. Στα πέτρινα χρόνια της δεκαετίας του ’50, ένας 18χρονος, ο Λουκάς, από μια λαϊκή γειτονιά της Αθήνας, κάτω από την πλατεία Βικτωρίας, δίνει εξετάσεις στο Πολυτεχνείο και περνά στη Σχολή Μηχανολόγων. Ο πατέρας του είναι **πολιτικός κρατούμενος στις Φυλακές Αβέρωφ.** Και να τι διαβάζουμε στο μυθιστόρημα του **Δημήτρη Φωτάκη «Και όμως δεν τελείωσε το ‘73»** (εκδ. Κέδρος, 2013, σελ. 122):

> Από την Ηπείρου στρίψαμε στην Αλεξάνδρας, ανεβήκαμε ως την Κυρίλλου Λουκάρεως ακολουθώντας τον γκρίζο, μουντό, πανύψηλο τοίχο με τα μικρά καγκελόφραχτα παράθυρα των κελιών των φυλακισμένων.
>
> Ο Τίμος ήξερε ποιο ήταν το κελί του πατέρα του [του Λουκά]. Βρισκόταν στο

τέλος του τοίχου.

Όταν φτάσαμε στο ύψος του κελιού, ο Τίμος έβαλε τις παλάμες του γύρω από το στόμα του και φώναξε «Αποστόλη!» Λίγο μετά, μέσα από το σκοτεινό παράθυρο φώτισε η φλόγα του αναπτήρα, σημάδι ότι «σε ακούω». Ο Λουκάς [ο γιος] φώναξε «όλα εντάξει, πέτυχα».

Δυο τρεις φορές αναβόσβησε η φλόγα και μετά σκοτάδι, σημάδι ότι ο Αποστόλης πήρε το μήνυμα.

Τέτοια περιστατικά ήταν σπάνια, αλλά συνέβαιναν εκείνα τα χρόνια. Ας σημειωθεί ότι ελάχιστα παιδιά λαϊκών οικογενειών μπορούσαν να φοιτήσουν στο Πολυτεχνείο: και μόνο η εγγραφή στοίχιζε περίπου 16.000 δραχμές, όταν ο μηνιαίος μισθός ενός υπαλλήλου ήταν 1.500 δρχ. Όπως μας είπε ο συγγραφέας, έγινε έρανος στη γειτονιά, στην οδό Αλκαμένους, για να πληρωθεί η εγγραφή του φοιτητή.

Κι ενώ τώρα, στην Ελλάδα της Νέας Δημοκρατίας, ο πατέρας ενημερώνει τον γιο και οι κάμερες των κινητών αποτυπώνουν την κραυγή, στο μυθιστόρημα ο γιος μεταφέρει την ευχάριστη είδηση στον πατέρα και μια μικρή φλόγα μες στο σκοτάδι είναι το μόνο σημάδι ότι ελήφθη το μήνυμα.

Κι εύλογα αναρωτιέται κανείς τι είδους πέτρινα χρόνια αναμένει και αναλόγως προετοιμάζεται η κυβέρνηση του Κυρ. Μητσοτάκη και μέσω του *«διαδηλοκτόνου»* νόμου της και μέσω των **φονικών επελάσεων των ένστολων μοτοσικλετιστών** ενάντια στο άοπλο πλήθος.